

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Mai înainte de zori vă așez înaintea Mea și Mă așez înaintea voastră ca să dați cuvântului Meu ființă în cartea sa cea de azi, că e sărbătoare de sfinți mari, fiilor copii. Sunteți firavi, iar lucrarea Mea cu voi e mare și grea, dar am de la Tatăl lucrarea venirii Mele s-o port cu voi. De fiecare dată când cobor cuvânt peste voi, Eu, Domnul, vă întăresc ca s-o puteți purta și așeza scrisă în carte, că mare mângâiere am că pot lucra cu voi venirea Mea cea de azi, grăirea Mea peste pământ acum, când nimeni nu mai trage cu Dumnezeu după tot adevărul, și mare bucurie poartă sfinții că am Eu calea sprijinită pe voi ca să vină ei cu Mine cuvânt pe pământ, că venirea Mea este cu sfinții, fiindcă Eu nu umblu și nu lucrez singur lucrarea Tatălui Meu, ci cu sfinții o lucrez, și-Mi sunt ei martori în tot lucrul Meu și-Mi sunt de ajutor, așa cum Tatăl a orânduit peste truda Mea și a Lui pentru salvarea omului pierdut din rai, căci tot omul a pierdut raiul după căderea lui Adam din rai și tot omul are de luptat să-l zidească iar, să-l ia în el, pentru ca să-l ia și raiul pe om în el, căci unul pe altul s-au pierdut, raiul pe om și omul raiul, și e de luptat pentru această casă dăruită de om și e mult de luptat, dar Îmi stă împotrivă necredința omului, fiilor.

O, hai, tată, lăsați necredincioșii să spună și să fie cum vor ei să spună și să fie, că au și ei lucrarea lor de făcut pentru stăpânul lor diavolul, lucrarea necredinței și a despărțirii lor de Dumnezeu, iar Eu și cu voi și cu poporul cuvântului Meu trebuie să lucrăm ceea ce Mi-a dat Tatăl să lucrez cu voi și să împlinesc, căci lumii n-am ce să-i mai fac, că s-a legat la cap lumea cu tot felul de plăceri și de pierdere de vreme și nu mai poate altfel lumea. Eu însă cu voi voiesc să fiu pe pământ așa cum eram cu Adam în rai de-i vorbeam, căutând să păstrez în el facerea Mea și să-l fac să-i placă toate câte Eu am făcut pentru om, dar el s-a arătat nemulțumit, iar bucuria pe care o căuta el și n-o găsea în toate câte Eu am făcut nu l-a lăsat pe el să rămână locaș al Meu, și s-a dat la bucurii după dorința inimii lui, și de atunci Mă căznesc cu Tatăl să așezăm din nou odihna Noastră în om și greu mai găsim om care să-i placă cu Noi, cu cei din cer pe pământ cu el, și fuge omul de cer, iar cerul fuge după om cu toate cele de la Domnul sortite pentru om, și iată, Eu, Domnul, îi țin omului calea, doar, doar să-l pot opri de pe calea lui ca să Mă primească în el omul și să trăiască el cu cerul pe pământ, căci pe pământ fiind, poate omul să trăiască în cer, numai să tragă și să vrea el cu Domnul pe pământ.

O, oamenii trăiesc mult, mult pe pământ ca pe pământ, și de aceea nu le este dor de cer, de adevărata casă și avere a omului. O, cum să le fie dor dacă așa de mult își țin mintea pe pământ și-și fac rost cu trudă multă de cele pe pământ trăite și dorite cu mintea lor! Omul merge de colo-colo pe pământ, dintr-o parte în alta pe pământ merge el și numai așa îi este calea, dar Eu îi spun lui că mersul lui ar fi să fie în sus, de jos în sus și nu altfel, și ar afla el atunci calea, adevărul și viața și ar sta cu Dumnezeu pe cale, că iată, calea Mea e de sus în jos după om, iar calea omului ar fi să fie de jos în sus după Mine, dar cine dintre oameni dau să învețe și să știe cum să le fie mersul? Numai cei urâți pentru numele Meu și prigoniți pe pământ, numai aceia sunt cei ce știu cum să le fie mersul. *«Feriți-vă veți fi când veți fi urâți și prigoniți și ocăriți pentru numele Meu»*, așa le-am spus Eu acum două mii de ani celor credincioși Mie, dar numai adevăratul creștin simte în el această fericire, o fericire tainică, blândă și curată de cele de pe pământ, făcându-l dulce pe om, și fericit pe Domnul în el că are cine-L purta pe pământ așa cum este El. O, cine poate fi mai fericit ca acela care seamănă cu Mine, Cel atât de prigonit de pe pământ? Vai omului care caută să fie altfel fericit, altfel decât Dumnezeu! Unul ca acela își caută mereu în nemulțumirea lui și în căutarea lui după cele ce pier ca iarăși să le caute omul.

O, unde, fiilor învățători din partea Mea peste om, unde, tată, mai este pe pământ biserică plăcută Mie ca și la voi, care să învețe pe om cum să meargă și cum să trăiască pe pământ ca în

cer? Cine-l mai învață pe om așa de frumos, așa de cerește ca și izvorul Meu de cuvânt, care izvorăște la voi din gura Mea? Cine vrea să audă și să știe și să creadă că Eu, Domnul, am venit și vin la voi cuvânt și am casă la voi și am masă la voi și stau cu voi Eu Însuși? O, cine poate să se oprească din mersul său și să înțeleagă această taină cerească între Mine și voi? Cine, tată, cine? Tatăl este în Mine, iar Eu în voi sunt, și voiesc ca și voi să fiți în toți fiii cuvântului Meu așa cum Tatăl este în Mine și Eu în voi, și unii în alții să fiți, pentru ca toți să fim locașuri cerești, căci așa este bine, și așa l-am făcut Eu pe om să fie atunci când l-am zidit pe el locaș al Meu să fie el. O, cine poate să înțeleagă și să iubească această taină și lucrarea ei, lucrarea Mea cu voi? O, cine este cel ce înțelege și ca să împartă înțelepciunea acestei taine spre purtarea ei? Cine este cel ce poate aceasta?

— *Răspundem noi, sfinții Tăi, o, Doamne. Suntem în ziua noastră de pomenire bisericească la masă de cuvânt sfânt cu poporul Tău, aici, în grădinile Tale cu el, Învățătorule al celor credincioși. O, credința care-l mântuiește pe om nu mai este purtată de oameni pe pământ, căci Te-au gonit de peste tot oamenii și domnesc ei unii peste alții, o, Doamne. Dau totuși din când în când să alerge ei după salvare la Tine când îi cuprind cele ce nu pot purta și depăși cu puterea lor de om. O, n-au păstori oamenii, Doamne! Preoții și arhierii stau îmbrăcați în haină de slujitori ai Tăi înaintea oamenilor zdrobiți de timp pe cale, dar n-au credință acești slujitori și nu pot muta de peste oameni pe cele căzute peste ei și nu-i pot ajuta pe oameni.*

Noi, arhierii Domnului, Vasile, Grigorie și Ioan, slujitori cu râvnă sfântă pentru hrana Domnului peste turmă în vremea trupului nostru, grăim vouă, arhierii și preoți, despre credința care mântuiește și despre cea care nu este, în cei ce par pe deasupra slujitori cu credință în Dumnezeu și în lucrătorii lui Dumnezeu. O, iată ce mari stați voi pe pământ! Pe unde mai aveți credință în inimă vă folosiți de ea pentru mărirea voastră înaintea oamenilor și dați să vă folosiți de puterea pe care v-ați luat-o peste oameni. Știți cum credeți voi? Știți cum vă credeți voi? Voi vă credeți ca și poporul Israel, care a crezut mereu cum și acum crede că este cel mai mare și cel mai tare înaintea Domnului și a oamenilor de pe pământ, chiar și după ce el L-a lepădat pe Domnul pentru slava lui, ca nu cumva s-o umbrească pe ea slava Domnului, slava Sa cerească, și pe care o are din vecii de la Tatăl. O, tot așa și voi credeți, tot ca poporul Israel. Dați să stăpâniți peste oameni ca să vă știe de slujitori ai Domnului peste ei, dar credință mântuitoare nu dați să aveți și să-i învățați pe oameni s-o aibă. O, învățați credința de la cei ce se mântuiesc de rău prin credință, că iată, aceia sunt adevărații învățători ai credinței oamenilor, nu voi! Iată, tot ca poporul Israel credeți și voi. Oricum ar fi să fiți și să stați voi de neîmpliniți în Domnul, după ce atât de departe trăiți de El ca să fiți voi mari și tot și toate să fiți voi, iată, voi ca și poporul Israel credeți și voi că sunteți stăpânii, în vreme ce voi slujiți pe ascuns pe potrivnicul lui Hristos, pe antihrist, și-l tot pitiți în voi și între voi sub haină de slujitori ai Domnului ca să nu i se cunoască haina lui vopsită. O, nu-i nimic dacă faceți așa și dacă slujiți așa, dar noi, arhierii Domnului, vă spunem vouă din cer dintre sfinți că adevărații închinători așteaptă cer nou și pământ nou, așteaptă pe Domnul, și El va veni și vine și tot vine, în timp ce voi așteptați pe antihrist, cel atât de povestit acum că lucrează și că toți oamenii sunt cuprinși sub lucrarea lui ascunsă, și nu se mai aude pe nicăieri decât venirea lui antihrist. O, nu-i nimic dacă stați cu dopuri în urechi și cu fașă la ochi ca să nu auziți și să nu vedeți vuietul venirii Domnului cu sfinții Săi în mijlocul unui popor credincios venirii Lui, că iată-L cum vine! Vine și vă cere socoteală fiindcă ați stat în numele Lui mari și tari peste oameni și n-ați lucrat Lui, fiindcă nu poate nimeni sluji cu credință la doi domni, iar voi ați slujit pe ascuns lui antihrist și i-ați adus rod, iar Domnului numai pagubă aduceți, și acum El vă cere răspuns după lege: «ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie», precum este scris, căci legea este pentru cei ce o calcă pe ea. Amin.

Iată, noi, arhieriei Domnului, împlinim peste voi porunca Sa, care spune așa: să nu urăști pe fratele tău în inima ta, dar să dojenești pe aproapele tău, ca să nu te încarci și tu de păcat. Noi am fost măreți în lucrarea harului Domnului și eliberam oamenii de diavolul și de obezi fel de fel și nu eram iubiți de slujitorii bisericii de atunci, de cei ce se iubeau pe sine așa cum vă iubiți și voi astăzi pe voi înșivă și unii pe alții și nu pe Dumnezeu, iar noi am grăit în ziua aceea-ta vouă cu durere și cu dojană, căci vremea este să vă treziți dacă voiți, iar dacă nu veți voi, este scrisă în Scripturi plata celor necredincioși. O, căutați după credință care-l mântuiește pe om și care nu mai este purtată de oameni pe pământ. Căutați după cum vă cere Domnul să fiți, că e păcat să stați în nume de slujitori ai Lui peste oameni și să nu credeți în lucrările Lui, în mântuirea Lui cea prin credință, iar voi, iată, sunteți fără de credință și n-a găsit Domnul între voi credință acum, când El Se revarsă cuvânt peste tot trupul ca să-l hrănească pe om, căci nu numai cu pâine, ci, mai vârtos, cu cuvântul cel ieșit din gura Domnului mereu, cu el trebuie să se hrănească omul, căci așa a grăit Domnul să se hrănească omul. Amin.

Noi, Doamne mare și minunat întru sfinții Tăi, am grăit durerea noastră, pe care am dus-o din plin în vremea noastră cu trupul pe pământ, căci nici atunci nu iubeam preoții și arhieriei calea cea cu credință mântuitoare și cu sfințenie în om, iar noi sufeream prigoană de la slujitorii cei necredincioși Ție, și eram cei fericiți, ocărăți fiind și batjocoriți cu cuvânt rău prin gura celor mincinoși sub haină de biserică, și ne bucuram în nădejdea odihnei cerești, în vreme ce trăgeam din greu să îndumnezeim tot mai mult pe cei binecredincioși, care-L vedeau pe Dumnezeu în noi.

Coborâm har mare și cuvânt de biruință peste poporul cuvântului Tău. Credința lui să-l mântuiască pe el de toți cei care-l vrăjmășesc pentru numele Tău cel mare, o, Doamne! Suntem slujitori cu cerul lângă slujitorii Tăi în mijlocul poporului Tău cel mic. O, unde să mai vezi Tu pe pământ biserică plăcută Ție, care să învețe pe om cum se merge, cum să-i fie mersul și trăirea pe pământ ca și în cer, așa cum ai spus Tu să ceară și să dorească omul voia Ta pe pământ ca în cer? O, cine-l mai învață pe om așa de frumos, așa de cerește ca și izvorul Tău de cuvânt, care izvorăște din gura Ta la masa Ta cu poporul Tău, care-Ți poartă venirea în mijlocul lui? Cine vrea și cine poate să audă și să știe și să creadă că Tu vii cuvânt pe pământ și ai masă cu cei credincioși și așezi Tu Însuși hrană pe masă? O, cine vrea și cine poate să creadă aceasta? Cine mai are credință care mântuiește omul? O, cine, Doamne, cine?

— O, sfinți iubiți, iată, poporul cuvântului Meu are credință, iar credința lui în Mine și în venirea Mea l-a mântuit pe el de necredință și de lume și stă cu Mine acest mănunchi de fii, iar Eu cu ei stau și sunt, o, sfinți iubiți ai Mei pe pământ și în cer acum. Mi-ați fost slujitori mari cu harul și cu iubirea. Nu mai am acum pe nicăieri așa iubire și credință la preoți și la arhieriei. Sunt toți slujitori duhului lumii zi și noapte și slujesc de formă înaintea Mea, căci turma-Mi rătăcește în necredință și în faptele necredinței, și va primi fiecare după cum este fapta sa. Amin.

Iar cu tine, poporul Meu, stau Eu, și te slujesc cu iubire mare pentru credința ta în Mine, fiule credincios, dar să fii tu înțelept cu ascuțime de înțelepciune, căci credincios trebuie să fii și cu credința și cu fapta și cu statornicia și cu iubirea și cu sfințenia, și toate pentru slava Mea cea de azi și cea de mâine, tată. O, ce mult aș mai grăi Eu în mijlocul tău, ce mult! Mereu ți-aș grăi și nu M-aș mai sătura să-ți grăiesc. Dușmanul Îmi pândește pasul Meu cel din mijlocul tău, dar Eu Îmi alin această rană cu cei ce Mă iubesc pe Mine și pe tine cu duhul lor curat cu credința, căci lucrarea Mea cu tine nu poate mintea omului s-o priceapă, căci cu inima se gustă hrana Mea de pe masa ta, nu cu mintea, tată. O, pace ție la masă cu Dumnezeu! Pacea aceasta o au și cei ce cred ca și tine în venirea Mea cuvânt la tine pentru om. Pace ție, popor credincios! Amin.

O, pace vouă, copii purtători de Dumnezeu! E grea venirea Mea purtată de voi, dar n-am mai grăit de mult cu poporul Meu și cu omul, tată, căci sarcina Mea de peste voi e dusă cu greu, dar Mi-e dor să grăiesc. Dorul Meu să vă întărească trupul și duhul, căci trebuie să lucrăm mai mult, fiilor. Eu, Domnul, pot să vă dau putere pentru Mine. Iată, vă dau! Faceți-vă sălaș supus

puterii Mele cu care-Mi fac venirea, că e vremea Scripturii venirii Mele iarăși de la Tatăl la om și trebuie să împlinesc și Eu și voi voia Tatălui, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2011